

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 28. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 13. april 2010
Tidspunkt: Kl. 14.30
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Flemming Møller (V), Eva Kjer Hansen (V) næstformand,
Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Morten Bødskov
(S), Pia Olsen Dyhr (SF), Morten Østergaard (RV)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjort Frederiksen

Næstformanden Eva Kjer Hansen ledede mødet.

Punkt 1. Samråd med finansministeren vedr. samrådsspørgsmål A om kapitalkravsdirektivet

KOM (2009) 0362 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)
Rådsmøde 2972 – bilag 1 (samlenotat af 29/10-09 side 20)
KOM (2009) 0362 – svar på spørgsmål 1-8
Udvalgsmødereferater:
EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 179 FO, forhandlingsoplæg
forelagt EUU 6/11-09)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren redegøre for, hvornår konkretiseringen i kapitalkravsdirektivet (KOM (2009) 0362) om, at mindst 50 pct. af enhver variabel aflønningskomponent skal tildeles i form af aktier, aktielignende instrumenter eller lignende, som ikke er rede penge, kom til regeringens kendskab?

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor bestemmelsen om, at mindst 50 pct. af enhver variabel aflønningskomponent skal tildeles i form af aktier, aktielignende instrumenter eller lignende, som ikke er rede penge, ikke fremgik af samlenotatet forud for Europaudvalgsmødet den 6. november 2009 eller af ministerens forhandlingsoplæg på dette møde? Og hvis regeringen ikke på daværende tidspunkt var bekendt med bestemmelsen, hvorfor ministeren ikke på et senere tidspunkt orienterede Europaudvalget?

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor han ikke fandt det nødvendigt på noget tidspunkt at orientere Europaudvalget, når ministeren var bekendt med, at partierne i Folketinget igennem længere tid har diskuteret og udvist en betydelig interesse for regulering af finanssektoren, herunder aflønningsformer?"

Morten Bødskov begrundede samrådsspørgsmålet, idet han pointerede, at det principielt, forfatningsmæssigt var en væsentlig sag, hvorfor Folketinget ikke er blevet orienteret om et emne, som har været centralt i den offentlige debat. Det fremgår af drøftelserne i bankpakkeforligskredsen, at der ikke kan samles flertal i Folketinget for en aflønningsform, der inkluderer aktieoptioner.

Derfor er Socialdemokraterne overrasket over, at noget sådant har kunnet finde sted, og går ud fra, at finansministeren vil sikre sig, at det ikke finder sted fremover. Finansministeren har fået et mandat, men spørgsmålet er, om han har mandat til den proces, der finder sted i øjeblikket i EU.

Finansministeren: Forslaget om, at mindst 50 pct. af enhver variabel aflønningskomponent tildeles i form af aktier eller aktielignende instrumenter stammer fra, at G20-landene på oplæg af Financial Stability Board blev enige om en tilsvarende regel i forbindelse med topmødet i Pittsburgh i september sidste år.

På den baggrund blev bestemmelsen indsat i formandskabets kompromisforslag den 30. september 2009. Det samlede forslag til ændringer af kapitalkravsdirektiverne blev herefter drøftet på rådsarbejdsgruppemøder den 5. oktober og 15. oktober 2009 samt på et møde i Coreper den 4. november 2009. Danmark var repræsenteret på embedsmandsniveau ved disse møder.

Med hensyn til orienteringen af Europaudvalget er det – som jeg har redegjort for i mine skriftlige svar på Europaudvalgets spørgsmål – korrekt, at forslaget ikke indgik i samlenotatet til Europaudvalget. Forslaget indgik heller ikke i min indledende mundtlige redegørelse for sagen.

På daværende tidspunkt var det bl.a. i lyset af høringssvarene vurderingen blandt embedsmændene på det internationale område i Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Finanstilsynet, at det var særlig vigtigt at fremhæve, at aflønningsreglerne blev udformet under hensyn til arbejdsmarkedets parters ret til at indgå kollektive overenskomster. De præcise aflønningsregler var ikke blandt de punkter, der blev fremhævet i notatet.

Efter min indledende forelæggelse af alle sagerne på dagsorden blev der – som det er sædvanlig praksis – åbnet for, at Europaudvalgets medlemmer kunne stille spørgsmål til de i alt ti Økofinsager, jeg havde redegjort for.

I Europaudvalget stilles der ofte mange spørgsmål, der som regel kommer vidt omkring i de forelagte sagers forskellige aspekter. Ved mødet den 6. november 2009 blev der rundt regnet stillet flere end 30 spørgsmål.

Derfor var der til min forberedelse af forelæggelsen i Europaudvalget udarbejdet flere end 50 svar på potentielle spørgsmål om forskellige aspekter af de forelagte sager. Jeg har sendt disse beredskaber til Europaudvalgets orientering i min besvarelse af de skriftlige spørgsmål, der er knyttet til samrådet i dag.

Et af disse beredskabstalepunkter handlede om de nærmere regler for aflønning. Hensigten med forslagene er at stramme aflønningspolitikken ved bl.a. at koble aflønningen for medarbejdere med væsentlig indflydelse på et kreditinstituts risikoprofil til instituttets langsigtede resultater. Beredskabstalepunktets ordlyd var:

"Forslaget forpligter kreditinstitutter og investeringsselskaber til at føre en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer forsvarlig og effektiv risikostyring.

Forslaget giver virksomhederne mulighed for at efterkomme de nye krav og de nye principper under hensyntagen til deres størrelse og kompleksiteten af deres virksomhed.

Forslaget udvider tilsynsregler til at omfatte aflønningspolitik, således at tilsynene kan pålægge virksomheden krav om at afhjælpe et eventuelt problem, de måtte konstatere.

Den foreslåede forpligtelse er begrænset til aflønning af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Forslaget supplerer Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren og de eksisterende retningslinjer fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg.

Hovedelementer i forslaget er:

- bestyrelsesinvolvering med årlig kontrol og revurdering
- balance mellem fast og variabel aflønning, der er afstemt med virksomhedens langsigtede interesser
- resultatmål skal være koblet til flere parametre som resultater, risici, kapitalomkostninger, likviditet og ikke finansielle parametre, og målene vurderes over en flerårig ramme
- optjening samt udbetaling bør følge en risikoperiode svarende til en konjunkturcyklus, og hvor en væsentlig del og mindst 50 pct. af godtgørelsen skal ske i form af aktierelaterede instrumenter o.lign.
- en væsentlig del af bonusbetalinger og mindst 40 pct. af den variable bonuskomponent udskydes over en periode på mindst 3 år, og hvor udbetalingen vil afhænge af virksomhedens fremtidige resultater og kan tilbagekaldes eller reduceres
- og for store bonusbetalinger udskydes mindst 60 pct. af den variable bonuskomponent
- uafhængighed for kontrolfunktioner
- større virksomheder skal nedsætte et internt lønudvalg, hvor et bestyrelsesmedlem bliver formand"

Under forelæggelsen på mødet i udvalget blev der spurgt til, hvor stor en del af aflønningen der må være aktieoptioner eller bonusordninger.

Den konkrete formulering af spørgsmålet var ifølge optagelserne af mødet følgende: " Og så også omkring aflønningspolitikken og bonusprogrammerne, altså at der bliver sat et vist åremål som sigte på de ordninger. Altså at man kunne foreslå, at optioner, der blev udloddet i 2010, der kunne man først få udbytte af dem på baggrund af aktiekursen i 2015, altså så man får gjort op med nogle af de her meget kortsigtede måder at lave optioner på. Og det at præcisere de krav, synes vi kunne være godt. Så mangler der måske også

noget omkring, hvor stor en del af aflønningen, der må være aktieoptioner. Det er der ikke stillet nogle krav til heller – hvor høj en andel af de her ledende medarbejders løn, der må være bonusordninger.”

Jeg svarede, at ”jeg tror at kunne huske, at andelen bonus må udgøre er mellem 40 og 60 pct.”

Det rigtige svar er, at forslaget nævner, at der skal være en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter, at mindst 50 pct. af enhver variabel aflønningskomponent tildeles i form af aktier eller aktielignende instrumenter i kreditinstituttet samt at en væsentlig del af den variable aflønning og mindst 40 pct. udskydes over en periode på mindst 3 år, og hvis den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb skal mindst 60 pct. udskydes.

Jeg troede, at jeg med mit svar havde besvaret alle spørgsmål, men efterfølgende står det mig nu klart, at mit svar var upræcist. Det beklager jeg. Mit svar leder udvalgets opmærksomhed hen på, at der i direktivforslaget var nærmere regler om bonus, men jeg var ikke tilstrækkelig opmærksom på dette forholds særlige betydning blandt de mange sager og spørgsmål, der blev drøftet på mødet. Det beklager jeg naturligvis også.

Næste gang jeg blev opmærksom på denne sag var ved min læsning af et notat udarbejdet den 9. marts 2010 til forligskredsen om finansiel stabilitet, der bl.a. redegør for de konkrete regler om aktieoptioner. Efter at have læst notatet gik aktieoptionsreglerne fulde indhold op for mig, og at Europaudvalget ikke var tilstrækkeligt informeret om dem.

På den baggrund iværksatte jeg udarbejdelse af en skriftlig redegørelse til Europaudvalget om indholdet i aktieoptionsbestemmelserne i direktivet og min informationen herom forud for forelæggelsen i november sidste år. Denne redegørelse blev imidlertid overhalet af indkaldelsen til samrådet i dag.

I lyset af forløbet har jeg taget initiativ til at styrke de interne processer og koordinationen mellem Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Finanstilsynet med henblik på at sikre den bedste orientering af Europaudvalget. Sagen dokumenterer således et behov for styrket koordination og ledelsesmæssig fokus i forhold til EU-sager og temaer, der samtidig indgår i den hjemlige politiske debat.

Jeg vil desuden skrive et brev til det spanske EU-formandskab om, at Europaudvalget ikke er blevet tilstrækkeligt informeret om det specifikke forslag om aflønning, og at regeringens tilslutning til dette aspekt af ændringerne af kapitalkravsdirektiverne ikke afspejler ønskerne hos et flertal i Folketinget, således at Danmark burde have indtaget en anden holdning til sagen.

Morten Bødskov takkede for besvarelsen, men betegnede forløbet som meget uheldigt, idet ændringsforslaget fra formandskabet går på tværs af den opfattelse, som et flertal i Folketinget har. På den baggrund spurgte han, om regeringen mener, den har fået mandat til at støtte et direktiv, som indeholder dette ændringsforslag.

Kim Mortensen bad om en uddybning af følgende i finansministeren svar på spørgsmål 6: "Sagen dokumenterer således et behov for styrket koordination og ledelsesmæssig fokus i forhold til EU-sager og temaer, der samtidig indgår i den hjemlige politiske debat." Det undrede ham, at aktieoptioner ikke var nævnt ved finansministerens forelæggelse i Europaudvalget, idet det havde været et centralt spørgsmål i den hjemlige politiske debat.

Morten Østergaard betegnede sagen som uheldig, idet han mente, den offentlige debat havde været tjent med at, man vidste, hvilken opfattelse man på den internationale scene havde af aktieoptioner. Det var især uheldigt, at finansministeren ikke havde orienteret herom, selv om han på selve mødet blev spurgt om aktieoptioner. Morten Østergaard spurgte, hvilken afvejning der havde gjort, at man ikke fandt det relevant at oplyse, at mange på europæisk plan fandt, at aktieoptioner kunne have en stabiliserende indflydelse.

Pia Adelsteen fremhævede, at samlenotaterne er helt centrale i hendes forberedelse til Europaudvalgets møder, og fandt det derfor bekymrende, at oplysningen om aktieoptioner ikke stod i samlenotatet.

Hun spurgte, om den henvendelse, finansministeren nu vil rette til formandskabet, ændrer noget på det, regeringen tidligere har tilkendegivet som den danske holdning.

Finansministeren beklagede igen og sagde, at det ikke havde været intentionen at forholde udvalget oplysningen vedrørende aktieoptioner. Han gentog, at det, der på det tidspunkt var diskussion om, var, om det var i strid med de kollektive overenskomster, at man i kapitalkravsdirektivet beskæftigede sig med aflønningsformer, og at flere af hørings svarene drejede sig herom. Når man laver samlenotater, foretager man en udvælgelse af de væsentlige ting. I bagklogskabens lys var det et forkert valg ikke at orientere om bonusordningerne. Men finansministeren troede, han havde svaret på det spørgsmål, der var stillet.

Derfor er svaret til Morten Bødskov, at finansministeren troede, han havde mandat til at støtte direktivforslaget, idet sagen var fyldestgørende oplyst. Efterfølgende var det gået op for ham, da han læste, hvad han blev spurgt om, at han burde have været meget mere præcis i sit svar. Spørgsmålet kunne måske også have været mere præcist. Der blev foretaget en udvælgelse, da man lavede samlenotatet, og set i lyset af, hvordan diskussionen har været, burde der være foretaget en anden prioritering.

Europaudvalget har ikke fået det konkrete kompromisforslag om, at mindst 50 pct. af den variable aflønning skal ske i form af såkaldte aktierelaterede instrumenter. Det er imidlertid ikke normal praksis at fremsende de konkrete kompromisforslag til Europaudvalget, ligesom de som udgangspunkt heller ikke er tilgængelige på EU-institutionernes hjemmesider. Ofte er der tale om et omfattende materiale, som foreligger i flere versioner under forhandlingerne i Rådets arbejdsgrupper og Coreper. Desuden vælger formandskabet i visse tilfælde at holde kompromisforslagene fortrolige. Finansministeren tilbød at

drøfte med Europaudvalgets formand, hvornår det kan være relevant at oversende de konkrete kompromisforslag til udvalget.

Finansministeren ville skrive et brev til den spanske formand for Økofin og redegøre for sagen. I brevet ville han gøre opmærksom på, at Danmark har støttet direktivforslaget på et forkert grundlag, idet der i Folketinget reelt ikke er flertal for den konkrete regel om, at mindst 50 pct. af den variable aflønning skal være i form af såkaldte aktierelaterede instrumenter. Danmark skulle altså have taget et andet standpunkt til den pågældende sag i november 2009.

Direktivforslaget kan vedtages med 2/3 flertal, og det blev enstemmigt vedtaget på rådsmødet. I øjeblikket er sagen til behandling i Europa-Parlamentet. Den er ikke afsluttet endnu, så finansministeren vidste ikke, hvordan den endte. Men Europa-Parlamentet har ikke problematiseret den nævnte bestemmelse i direktivet, og der er ikke stillet ændringsforslag på dette punkt. Normalt vil det være sådan, at hvis der er overensstemmelse mellem Europa-Parlamentet og Rådet, vil sagen blive behandlet som et A-punkt på et efterfølgende rådsmøde.

Morten Bødskov måtte forstå svaret sådan, at regeringen ikke har mandat til det arbejde, der foregår nu vedrørende dette direktivforslag.

Han ville gerne have en redegørelse for, hvordan regeringen vil forholde sig i det videre forløb. En sådan redegørelse vil også være af interesse for Finansudvalget.

Det fremgår af referatet af Europaudvalgets møde den 6. november 2009, at Jesper Petersen fra SF spørger om, hvor stor en del af aflønningen der må bestå i aktieoptioner, og han får det svar, at bonusandelen må være mellem 40 og 60 pct., mens det rigtige svar havde været, at halvdelen af den variable aflønning skal udgøres af aktier og aktielignende instrumenter. Det betegnede Morten Bødskov som noget rod.

Morten Bødskov spurgte, hvornår finansministeren blev klar over, at dette ændringsforslag rent faktisk eksisterede. Det fremgår af finansministerens første indlæg, at det blev bragt ind i processen den 30. september, men var finansministeren, da han sad til møde i Europaudvalget den 6. november, klar over, at dette ændringsforslag rent faktisk eksisterede?

Kim Mortensen sagde vedrørende det spørgsmål, Jesper Petersen på mødet den 6. november 2009 havde stillet om aktieoptioner, at det altid er svært at spørge helt præcist ind til en sag, der ikke er omtalt i samlenotatet, men når Jesper Petersen nævner ordet aktieoptioner, er det selvfølgelig, fordi han gerne vil have en sikkerhed for, at Danmark stadig væk arbejder imod, at der bliver disse muligheder for store præmier.

Han kunne ikke blive klog på, om brevet til rådsformanden indebærer, at finansministeren, når sagen kommer op igen i EU, vil forelægge et nyt forhandlingsoplæg i Europaudvalget, således at Europaudvalget kan tage stilling til, om Danmark er imod lige præcis den del af kapitalkravsdirektivet.

Morten Østergaard forstod, at finansministeren den 6. november var opmærksom på reglen, for den indgår i beredskabspunktet – faktisk indgår den i listen over hovedelementer i forslaget. Alligevel går der rigtig lang tid, frem til debatten i marts 2010, før sagen kommer frem i forbindelse med nogle papirer i relation til bankforligskredsen. Det undrede ham, at finansministeren ikke i denne lange periode, hvor der foregik en offentlige debat om aktieoptioner, havde oplyst danskerne og partierne om, at der i Danmark foregår en debat, som er langt væk fra den debat, der foregår i EU, hvor direktivforslaget er gået glat igennem og nu er på vej igennem Europa-Parlamentet. Morten Østergaard mente, det var en ekstremt væsentlig debat, der drejer sig om, hvorvidt aktieoptioner er stabiliserende eller destabiliserende.

Pia Adelsteen gentog, at samlenotaterne er meget vigtige for et parti, som normalt er rimelig skeptisk over for EU.

I betragtning af at direktivet kan vedtages med 2/3 flertal, spurgte hun, om det var blevet vedtaget under alle omstændigheder, selv om Danmark havde stemt imod. Nu ligger sagen i Europa-Parlamentet, og hun ville gøre Dansk Folkepartis medlemmer i Europa-Parlamentet opmærksom på sagen.

Finansministeren sagde, at man i den danske debat og i den europæiske debat er optaget af nøjagtig det samme, nemlig at man ikke spekulerer i kort-sigtet at få kursen op, men man når til to forskellige konklusioner.

Finansministeren svarede Morten Østergaard, at han efter mødet den 6. november i Europaudvalget troede, han havde besvaret alle spørgsmålene. Han bliver først opmærksom på, at det havde han ikke, i forbindelse med mødet i kredsen vedrørende finansiel stabilitet i marts måned. På det tidspunkt skriver han med det samme til partiernes ordførere, og han tager initiativ til at lave en redegørelse til Europaudvalget, som så bliver overhalet af, at han bliver kaldt i samråd. Som en konsekvens af sagen ville han som nævnt også skrive et brev til rådsformanden.

Med hensyn til den fremadrettede procedure sagde finansministeren til Kim Mortensen, at når Europa-Parlamentet har afsluttet sin behandling af sagen, skal Rådet tage stilling til Europa-Parlamentets ændringsforslag, og hvis disse falder inden for rammerne af Rådets oprindelige kompromis, kan Rådet vedtage sagen som et A-punkt uden debat. Medlemslandene er ikke formelt bundet af den oprindelige vedtagelse i Rådet. Men Europa-Parlamentets forslag ser ud til at indeholde samme formulering som Rådets vedtagelse hvad angår den konkrete bestemmelse, og hvis stemningen i Rådet er, som den har været tidligere, vil direktivforslaget blive vedtaget.

Finansministeren var enig med Pia Adelsteen i, at samlenotaterne skal afspejle, hvad der er det væsentlige i forslaget, og derfor bliver man nødt til at stramme proceduren op.

Næstformanden spurgte, hvad dette betyder for mandatgivningen. Kommer finansministeren tilbage til Europaudvalget og forlægger et nyt mandat, når sagen igen kommer på Rådets dagsorden?

Finansministeren svarede næstformanden, at hvis sagen dukker op igen til drøftelse i Rådet, så ville han komme tilbage til Europaudvalget og bede om et nyt forhandlingsoplæg.

Morten Østergaard spurgte igen, om det ikke undrede finansministeren, at det i den lange periode, der gik fra november 2009 til marts 2010, ikke spillede nogen rolle i den danske debat, at man i Europa havde en helt anden opfattelse af aktieoptioners gavnlighed, mens vi kun diskuterede et forbud. Han var frustreret over dette.

Morten Bødskov sagde, at det er Socialdemokraternes holdning, at hvis der skal aftales nye procedurer, så er det ikke et anliggende, der blot skal drøftes mellem finansministeren og Europaudvalgets formand. Så må hele Europaudvalget tage stilling til, om man skal finde en ny procedure.

Han forstod stadig ikke, at finansministeren ikke havde orienteret Europaudvalget i hele den periode, der gik fra november 2009 til marts 2010. Regeringens spindoktorer måtte da have set, at aktieoptioner optrådte mere end 200 gange i de danske medier. Han mente, regeringen har en pligt til at orientere Folketinget, når sådanne sager opstår. Der må være folk i Finansministeriet, som har haft en viden om det.

Han gentog sit spørgsmål om, hvornår finansministeren selv var vidende om dette ændringsforslag. Eller sagt på en anden måde: Havde finansministeren læst beredskabspapiret forud for mødet i Europaudvalget den 6. november?

Pia Olsen Dyhr mente ikke, det var nok, at det er det, der interesserer høringsparterne, der kommer med i samlenotatet. Samlenotatet må indeholde alt, hvad der er kontroversielt, og hvor der er konflikt med den nationale lovgivning.

Med hensyn til den videre procedure pegede hun på, at finansministeren må tage kontakt til alliancepartnere i de andre lande for at sikre sig, at dette ikke bliver gennemført.

Pia Adelsteen syntes, det var vigtigt, at Europaudvalget bliver en del af den fremadrettede proces, hvorfor hun bakkede det op, Morten Bødskov sagde om, at det må være hele Europaudvalget, der bliver involveret.

Finansministeren sagde til Morten Bødskov, at han ikke havde haft til hensigt at sondre mellem formanden for Europaudvalget og Europaudvalget, men blot havde ønsket at finde ud af, hvordan man håndterer disse kompromisforslag i fremtiden.

Han beklagede endnu engang og gentog sine begrundelser for ikke at have orienteret Europaudvalget på et tidligere tidspunkt.

Han læste selvfølgelig meget omhyggeligt de beredskabspunkter, han blev forsynet med, men som nævnt var han ikke opmærksom på, at han havde svaret meget, meget upræcist – for at sige det mildt. Han havde læst beredskabspunkterne før mødet i Europaudvalget den 6. november, men som nævnt var han først blevet klar over sagens vigtighed i marts måned.

Som nævnt ville man nu stramme proceduren op for udarbejdelse af samlenotater, idet finansministeren var fuldstændig enig i, at samlenotaterne er omdrejningspunktet for Europaudvalget. Samlenotaterne skal indeholde det, der er kontroversielt.

Finansministeren måtte svare Pia Olsen Dyhr, at vi ikke har nogen alliancepartnere i denne sag, idet man i det øvrige Europa mener, at bonusordninger er bedre end det, vi foretrækker i Danmark, nemlig kontante udbetalinger.

Næstformanden kvitterede for finansministerens tilsagn om at se på de interne procedurer vedrørende udarbejdelse af samlenotater. Hun gik ud fra, at Europaudvalget får en kopi af det brev, der bliver sendt til rådsformanden. Hun noterede sig finansministerens tilsagn om, at man får en drøftelse af, hvordan Europaudvalget kan blive orienteret om de – af og til fortrolige – kompromisforslag, der fremkommer under behandlingen i Rådet. Endelig noterede hun sig finansministerens tilsagn om, at han kommer tilbage til Europaudvalget, hvis sagen kommer på Rådets dagsorden igen.

Morten Østergaard pegede på, at i det forslag vedrørende aflønning i den finansielle sektor, som den daværende økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen fremlagde den 27. januar, står der bl.a., at udbetaling af bonus sker over en treårig periode, herunder også hvad angår aktieoptionsprogrammer. Her synes der at være en fin overensstemmelse mellem det, regeringen foreslår, og det, der foreslås i EU. Morten Østergaard tilføjede, at personligt var han sådan set mere enig i den europæiske opfattelse af situationen, nemlig at aktieoptioner virker stabiliserende.

Morten Bødskov var glad for, at proceduren nu bliver strammet op, men det må gøres generelt, ikke blot for Finansministeriets område. Han var stadig utilfreds med, at der gik et halvt år, inden Europaudvalget bliver orienteret om sagen.

Finansministeren sagde i anledning af Morten Bødskovs bemærkning, at det også ærgrede han, for han ville gerne have været denne sag foruden.

Morten Bødskov bad om, at man fik oversendt finansministeren talepapir, som gør det ud for den redegørelse, finansministeren ville udarbejde, men som blev overhalet af indkaldelsen til samråd.

Kim Mortensen pointerede, at det er regeringens ansvar at informere korrekt om alt, hvad der er relevant for udvalget. Han mente, den eksisterende procedure tager højde herfor. Man skal bare leve op til den.

Næstformanden pegede på, at i dag får Europaudvalget ikke oversendt kompromisforslagene, men det kan i givet fald ske, selv om de er fortrolige.